
ARTIK YASAL DÜZENLEMELERE ETKİN OLARAK KATILINMALIDIR

DYP ile SHP'nin Hükümet ortaklığına temel olan Koalisyon protokolünde memurların sendikal haklarıyla ilgili olarak *“Kamu görevlilerine sendikal hak ve özgürlüklerini tanıyacak gerekli yasal düzenlemeler yapılacak, bunu anayasal güvencelerine kavuşturmak yönünde gerekli girişimler başlatılacaktır”* denilmektedir.

“Sendikal hak ve özgürlükler”, sendika, toplu sözleşme, grev hak ve özgürlüklerinden oluştuğuna göre, Koalisyon Hükümeti; Programı bir yana, salt bu protokolüyle, grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının memurlarca da kullanılmasını sağlama konusunda yükümlülük altına girmiş bulunmaktadır.

Kuşkusuz ki Demirel Hükümeti; bu yükümlüğünü yerine getirdiğinde sendikal devinimi nicel ve nitel olarak güçlendiren ve böylelikle demokrasiyi daha bir sağlama bağlayan bir Hükümet olarak tarihe geçecektir. Ve yine kuşkusuz ki tarih, Hükümetin daha şimdiden böylesine onurlu ve olumlu bir adım atmasını sağlayan ortamın yaratılmasında başrolü oynayan memurların sendikal haklar savaşımının altını özellikle çizecektir.

Artık valilikler, bakanlıklar eliyle memur sendikalarına ve bu sendikaların kurucu ve üyelerine yöneltilmiş kapatma davaları ve

yargılamalar, soruşturma ve disiplin cezası uygulamaları, yasakçı genel-geler dönemi kapanmıştır ya da beklenen odur ki, kapanması gerek-mektedir.

Bu yeni dönemde, başta memur sendikaları olmak üzere tüm memur kuruluşlarına düşen görev, geçmişe takılıp kalmak değil, sendikal hak-ların kullanım modeli ve boyutları üzerinde yoğunlaşan, protokol gereğince yapılacak personel reformunun belirlenmesinde rol oynayan yeni bir sendikal haklar savaşımı sürecini başlatmaktır.

Koalisyon Hükümeti, kendisini bağlayan Protokol'e göre "memurlara sendikal hak ve özgürlüklerini tanıyacak gerekli yasal düzenlemeler"e, Anayasa değişikliğini beklemeden ve hemen gitmek durumundadır. Hiç kimse "dur hele Anayasa değişsin" diyebilecek durumda değildir. Çünkü Anayasa'da memurlara sendika, toplu sözleşme ve grev hakkı tanınmasını öngören bir madde bulunmadığı gibi, tanınamayacağına ilişkin herhangi bir hüküm de yoktur. Anayasal düzeyde bu açıdan Hükümet, memurlara sendikal haklarını tanıyıp tanımamada serbesttir. Anayasa'nın 90.maddesi açısından ise, Hükümet'in memurlara sendika ve toplu sözleşme haklarını tanımama özgürlüğü bulunmamaktadır. Çünkü TBMM'nce onaylanmış iki uluslararası sözleşme (İHAS ve ILO 98) vardır ve memurların bu iki sözleşmeden doğan sendika, toplu sözleşme hakları, Anayasa'nın 90. Maddesi ile anayasal bir hak olmaktadır. Grev hakkı için ise, böyle bir durum olmasa bile, yukarda da belirtildiği gibi anayasal bir engel bulunmamaktadır.

Kısacası, Anayasa değişikliği ya da "Anayasa güvencesi" beklenmeden memurların sendikal haklarını tümüyle kullanabilmelerini sağlama olanağı vardır. Yeni Hükümet, Protokolü uyarınca bu olanağı kullan-makta hem ANAP iktidarından farkını ve içtenliğini açık bir biçimde göstermiş olacak ve hem de "memurlara sendikal haklarını tümüyle ve

gerçekten tanıyan ilk T.C. Hükümeti” olabilme hakkını hemen şimdi kazanmış olacaktır.

Diyebiliriz ki, memurlar ve onların sendikal, mesleki örgütleri açısından artık asıl sorun, sendikal hakların resmen de kabulünü zorlama sorunu değil; bu hakların, siyasi hakları da içerecek biçimde özgürce ve en geniş kapsamıyla kullanılmasını sağlayacak yasal düzenlemeler doğrultusunda ağırlık koyabilme sorunudur. Bu ise hiç kuşkusuz, hem sendikal ve mesleki alanda yeterince donanımlı olmayı ve hem de parça bölük izlenimi uyandırmaktan bir an önce kurtulmayı gerektirmektedir.

Milliyet, 16 Aralık 1991